

Leyla Oldum Gözlerine

— Cemal Kaya · 13 Şubat 2010

Montaigne "bütün günler ölüme gider." Diyor.
Halt etmiş Montaigne.
Sana gitmeyen,
Sana ulaşmayan gün yok yeryüzünde..
Her gün eninde sonunda,
Ela gözlerine,
Güzel yüzüne çıkar...
Yoksa,
Ne önemi kalır:
Günün,
Saatin,
Dakikanın,
Anın...
Bir kalemde silinir,
Atılır bütün bir hayat.
Birazcık gülüyorsa yüzüm,
Dostça,kardeşçe bütün insanlara.
Hep iki gözüm,
Sana olan bağlılığımdan,
sana olan tutkumdan..
bütün içkili yerlerin sakileri izinli bugün benden,
bütün sigara fabrikaları,
ve bütün işçileri...
yüreğime bugünlük boykot verdim.
Seni ayık sevmek istiyorum.
Bugün içki ve sigara yok,
Sarhoşluğu götürür mü?
Taşır mı bu gün yürek?
Hele sensizliği?
Gözümün açılıp kapanması,
Güneşimin doğup batması,
Sana endeksli bir kez.
Senden vazgeçtiğim gün,
Sen benden vazgeçtiğin gün,
Bil ki,

Yaşamdan da vazgeçtim demektir.
Bu bir olasılık,
Bu bir ihtimal olmayacağına göre,
Bütün günler,
Bütün yollar,
Elbette sonunda sana varır.
Öldüğüm günde bil ki,
Yine sana geliyorum demektir.
Çünkü ta ezelden ben,
Leyla oldum gözlerine...
Bekle,
Bekle beni,
rüyalarımın kızıl saçlı prensesi,
leyla'ların leyla'sı...

CEMAL KAYA
18.05.2001